

FIP-NÄYTTELYISSÄ SOVELLETTAVAT EHIÖKOKOELMIEN ARVOSTELUN ERITYISSÄÄNNÖT (SREV)

Artikla 1: Kilpailunäyttelyt

FIP:n näyttelykokoelmien yleisten arvostelusääntöjen (GREV) artiklan 1.4 mukaisesti nämä erityissäännöt on laadittu täydentämään GREV-sääntöjä ehiökokoelmien osalta. Katso myös *Guidelines to Postal Stationery Regulations* (Ehiökokoelmien arvostelusääntöjen tulkintaohjeita).

Artikla 2: Arvostelukokoelmat

Ehiökokoelman tulee sisältää looginen ja yhtenäinen kokonaisuus postitoimintaan liittyvistä kohteista, joissa on joko virallisesti hyväksytty, esipainettu arvoleima, tunnus tai merkintä, joista käy ilmi tiettyä nimellisarvoa vastaava etukäteen maksettu postimaksu (GREV artikla 2.3).

Artikla 3: Kokoelman sisältöä koskevat periaatteet

Ehiökokoelma kootaan käyttäen valikoituja tietyn maan tai valitun alueen julkaisemia käyttämättömiä ja/tai postaalisesti käytettyjä ehiöitä havainnollistamaan yhtä tai useampaa alla olevista luokista.

3.1 Ehiöt voidaan luokitella seuraavin perustein:

1. saatavuus ja käyttötapa
2. paperin tai kortin ulkonainen muoto; tai
3. postaalinen tai muu vastaava käyttö, johon ne on tarkoitettu.

3.2 Saatavuus ja käyttötapa voidaan määritellä seuraavasti:

1. postin viralliset julkaisut;
2. viralliset julkaisut virkakäyttöön;
3. julkaisut sotilaskäyttöön;
4. yksityiset tilauksesta tehdyt julkaisut. Postihallinnon hyväksymien säännösten mukaisella arvoleimalla painetut ehiöt, joita yksityiset tai organisaatiot ovat tilanneet.

3.3 Paperin tai kortin ulkomuoto, jolle arvoleima tai vastaava on painettu, voidaan jaotella seuraavasti:

1. kirjearit mukaan lukien ilmakirjeet;
2. kirjekuoret mukaan lukien kirjattujen kirjeiden kuoret;
3. postikortit;
4. korttikirjeet;
5. ristisiteet (sanomalehtikääreet);
6. erilaiset painetut lomakkeet.

3.4 Ehiöitä on valmistettu erilaisiin postipalveluihin ja vastaaviin tarkoituksiin, kuten:

- 1) postitoiminta: paikallinen, kotimaan ja ulkomaan pintaposti; paikallinen, kotimaan ja ulkomaan lentoposti.

- 2) kirjatut lähetykset kotimaassa ja ulkomaille.
- 3) sähkökuvat kotimaassa ja ulkomaille.
- 4) erilaiset maksukuitit; kirjeiden ja pakettien lähetystodistukset; postiosoitukset ja muut arvoimalla varustetut lomakkeet ym.

3.5 Näyttelykokoelmiin voi sisältyä postin myymiä postimerkeillä varustettuja lomakkeita (formula items), joiden voidaan katsoa kuuluvan oleellisesti kyseisen maan filateliaan.

3.6 Ehiökokoelman tulee yleensä koostua kokonaisista ehiöistä. Mikäli tietyt kohteet ovat kokonaisina erittäin harvinaisia tai niistä tunnetaan vain ehiöleikelmiä, ne voidaan hyväksyä leikelminä näyttelykokoelman osaksi samoin kuin esimerkiksi kohteet, jotka valaisevat käytettyjen arvoimien muutoksia tai joilla on harvinaisia leimoja jne. Ehiöarvoimien käyttöä postimerkkeinä voidaan myös sisällyttää näyttelykokoelmaan.

3.7 Näyttelykokoelmaan voi sisältyä myös hyväksytyjä tai hylättyjä ehdotteita ja koepainoksia.

- Näyttelykokoelman suunnitelma tai perusajatus tulee esittää selkeällä, näytteilleasettajan valitsemaalla tavalla kokoelman johdantositivulla (GREV artikla 3.3).

Artikla 4: Arvosteluperusteet

(Katso GREV, artikla 4).

Artikla 5: Näyttelykokoelmien arvostelu

5.1 Ehiökokoelmien arvostelun suorittavat erikoisalansa hyväksytyt tuomarit GREX V-osan artiklojen 31-47 mukaisesti (GREV artikla 5.1).

5.2 Ehiökokoelmien arvostelussa tuomaristo käyttää seuraavia perusteita (GREV artikla 5.2):

1. Aiheen käsittely (20) ja filateelinen merkitys (10)	30
2. Filateeliset ja vastaavat tiedot, henkilökohtainen aiheeseen perehtyminen ja uusi tutkimus	35
3. Laatu (10) ja harvinaisuus (20)	30
4. Esitystapa	5
Yhteensä	100

Artikla 6: Loppusäädöksiä

6.1 Mikäli käännettyjen sääntöjen tulkinnassa syntyy erimielisyyksiä, englanninkielinen teksti on ensisijainen.

6.2 Nämä FIP-näyttelyissä sovellettavat ehiökokoelmien arvostelun erityissäännöt (SREV) on hyväksytty FIP:n 61. kongressissa Granadassa 4.-5.5.1992. Ne astuvat voimaan 1.1.1995 ja koskevat sen jälkeen järjestettäviä näyttelyitä, joille on myönnetty FIP:n suojelus, hyväksyntä tai tuki.

EHIOKOKOELMIEN ARVOSTELUSÄÄNTÖJEN TULKINTAOHJEITA

Johdanto

FIP:n ehiökomissio on julkaissut nämä ohjeet antaakseen käytännön neuvoja siitä, kuinka sovelletaan GREV:iä ja ehiökokoelmien erityissääntöjä (SREV), jotka hyväksyttiin FIP:n 54. kongressissa Roomassa 1985 (muutettu 61. FIP-kongressissa Granadassa 1992 ja Jakartassa 2012).

Ohjeet on laadittu auttamaan näyttelleasettajia ehiökokoelmien valmistelussa ja tuomareita niiden arvioinnissa. Niiden tarkoituksena on antaa ohjeita seuraavissa asioissa:

1. Ehiön määritelmä ja luonne
2. Näyttelykokoelman rakentamisen periaatteet
3. Ehiökokoelmien arvosteluperusteet.

1. Ehiön määritelmä ja luonne

FIP:n ehiökomission määritelmä ehiölle on:

"Ehiöllä tarkoitetaan postilähetystä, jolla on virallisesti hyväksytty esipainettu arvoleima tai tunnus tai merkintä, joka osoittaa, että postimaksun tai siihen liittyvän palvelun tietty nimellisarvo on maksettu etukäteen."

1.1 Fyysinen muoto

Paperin tai kortin fyysinen muoto, jolle arvoleima tmv. on painettu, riippuu ehiön tarkoituksesta. Varhaisimmat ehiöt olivat yleensä kirjearkkeja ja kirjekuoria. Muut ehiöt ovat yleensä postikortteja, kääreitä (lehtikääreitä), kirjattuja kuoria, postitustodistuksia, korttikirjeitä ja ilmakirjeitä (aerogrammi). Useat maat ovat julkaisseet myös muun tyyppisiä ehiöitä.

1.2 Saatavuus ja käyttö

Ehiöt voidaan ryhmitellä seuraaviin luokkiin saatavuuden ja käytön mukaan:

1.2.1 Postin julkaisut: Postin ohjeiden mukaan valmistetut ja sen julkaisemat ehiöt yleiseen käyttöön. On tärkeää erottaa filateelisiin tarkoituksiin tehdyt epäviralliset, yksityiset muunnokset virallisista julkaisuista.

1.2.2 Julkaisut virkakäyttöön: Ehiöt, jotka on tuotettu vain viranomaisien virkakäyttöön. Ne voivat olla samanlaisia kuin postin julkaisut tai ulkoasultaan erilaisia. Vaihtoehtoisesti yleiseen käyttöön julkaistuja ehiöitä voidaan mukauttaa virkakäyttöön lisäpainamalla jne.

1.2.3 Julkaisut sotilaskäyttöön: Asevoimien käyttöön tuotetut ehiöt. Ne voivat olla samanlaisia kuin postin julkaisut tai ulkoasultaan erilaisia.

1.2.4 Yksityiset tilauksesta tehdyt julkaisut: Eri tahojen tilaamat yksityisehiöt, joille postin arvoleima on painettu postihallinnon luvalla. Arvoleiman nimellisarvo tai design voi poiketa yleisessä käytössä olevista ehiöistä. On tärkeää erottaa toisistaan lähetykset, jotka on tuotettu aitoa postikäyttöä varten, ja ne, jotka on tuotettu filateelisiin tarkoituksiin.

1.2.5 Paikalliset julkaisut: yksityisten paikallispostiyriyten tuottamat ehiöt. Näillä ehiöillä voi olla postihallinnon hyväksyntä tai tuki.

On myös mahdollista luokitella ehiöt sen mukaan, minkä tyyppistä postia tai liitännäispalvelua varten ne on tarkoitettu. Esimerkkejä tällaisista palveluista ovat:

- 1.2.6 Postitus: Pinta-/lentoposti - paikallinen, kotimaa, ulkomaat: kirjeet, postikortit, paketit, sanomalehdet jne.
- 1.2.7 Kirjaaminen: kotimaa, ulkomaat.
- 1.2.8 Sähkeet: kotimaassa, ulkomaille jne.
- 1.2.9 Kuitti: Postituksen kuitti - kirjeet, paketit.
- 1.2.10 Sekalaiset maksut ym.: Postiosoitukset, maksumääräykset, muut asiakirjat, joissa on arvoleima jne.

1.3 Muut hyväksytyt ehiökohteet

Vaikka eivät aivan kuulukaan kohdassa 1. annettuun ehiön määritelmään, myös seuraavat ovat ehiöksi hyväksyttäviä kohteita:

1.3.1 Formula-kohteet. Useat maat julkaisivat ehiöiden "edeltäjinä" arvoleimattomia lomakkeita, joita posti myi asiakkaille valmiiksi postimerkeillä varustettuna. Näitä kohteita kutsutaan ns. formula-kohteiksi ja niitä voidaan sisällyttää ehiökokoelmaan.

1.3.2 Nimellisarvottomat kohteet. Viime aikoina yhä useammat postihallinnot ovat ottaneet käyttöön ehiöitä, joita myydään yleisölle tiettyyn hintaan, mutta jotka osoittavat vain, että tietty palvelu tai postitusmaksu on maksettu ennakoon ilman merkintää nimellisarvosta. Näitä kutsutaan nimellisarvottomiksi eli "non value indicators" (NVI) -kohteiksi. Tällainen materiaali kuuluu myös ehiökokoelmiin.

1.3.3 Sähkelomakkeet voidaan esittää ehiöinä.

1.3.4 Maksumääräykset, postiosoitukset ja postisetelit voidaan esittää joko ehiöinä tai fiskaalisina kohteina.

1.3.5 Kansainväliset vastauskupongit on perinteisesti hyväksyty osaksi ehiöitä ja niitä voidaan esittää tässä luokassa.

1.4 Ehiöksi ei hyväksytä seuraavia:

1.4.1 Postimerkittömät formula-kohteet (muut kuin kohdassa 1.3.1 mainitut), postin ja kenttäpostin käyttämät arvoleimattomat kirjekuoret ja kortit, vapaakirjeet, frankeeraus koneleimat ja yksityisesti tuotetut "Postimaksu maksettu" -leimaukset katsotaan määritelmän ulkopuolelle kuuluviksi, eikä niitä tule esittää ehiökokoelmassa.

1.5 Ehiöleikelmät ehiökokoelmassa

Ehiöt tulee yleensä esittää kokonaisina. Mikäli tietyt kohteet ovat kokonaisina erittäin harvinaisia tai niistä tunnetaan vain ehiöleikelmiä, ne voidaan hyväksyä leikelminä näyttelykokoelman osaksi samoin kuin esimerkiksi kohteet, jotka valaisevat käytettyjen arvoleimojen muutoksia tai joilla on harvinaisia leimoja jne. Ehiöarvoleimojen käyttäjiä postimerkkeinä voidaan myös sisällyttää näyttelykokoelmaan.

2. Näyttelykokoelman rakentamisen periaatteet

2.1 Näyttelykokoelman sisältö

Ehiökokoelman tulee sisältää looginen ja johdonmukainen kokonaisuus käyttämättömistä ja/tai käytetyistä ehiöistä (kuten määritelty kohdassa 1.0) havainnollistamaan yhtä tai useampaa alla esitetyistä luokista.

a) Tietyn maan tai alueryhmän julkaisut

- b) Tietyn ajanjakson julkaisut
- c) Tietyn ehiöryhmän julkaisut (1.2.1-1.2.5)
- d) Tietyn tyyppisen posti- tai liitännäispalvelun julkaisut (1.2.6-1.2.10)
- e) Paperin tai kortin tiettyyn fyysiseen muotoon liittyvät julkaisut (1.1).

Ehiökokoelmassa näytteilleasettaja kertoo kokoelmallaan tarinan. Yleensä se on tarina itse ehiöiden kehityksestä. Se voi alkaa syystä, miksi ehiöt julkaistiin, ja jatkaa mahdollisten ehdotteiden ja/tai koepainosten esittelyllä. Seuraavaksi voidaan kuvata kohteiden kehitystä, eri painoeriä, värejä, lävistyksiä, painopapereita, virheitä jne. Ehiöiden käyttö, taksat, reitit, mitätöinnit ja muut vastaavat näkökohdat ovat toissijainen osa tarinaa, eivätkä ne saa hallita kokoelmaa.

Kokoelmat voidaan suunnitella kronologisesti, maantieteellisesti (esim. paikallisten tai kansallisten alueiden mukaan), kuljetustavan / palvelun perusteella tai muulla tavalla, jota näytteilleasettaja pitää sopivana.

Valitun aiheen tulee olla laajuudeltaan soveltuva sekä alkuvaiheen että kokoelman lopulliseen kokoon nähden.

2.2 Yhden kehyksen kokoelmat

Yhden kehyksen ehiökokoelmalla tarkoitetaan kohdan 2.1 luokkien puitteissa laadittua hyvin kapean alueen kokoelmaa, joka mahtuu yhteen näyttelykehykseen. Jos aihe voidaan esittää useammassa kuin yhdessä kehyksessä, se ei ole sopiva yhden kehyksen kokoelmaksi.

Usean kehyksen mittaisesta kokoelmasta irrotetut kohteet voidaan esittää yhden kehyksen kokoelmana vain, jos ne muodostavat oman luonnollisen ja kattavan kokonaisuutena. Ote useamman kehyksen kokoelmasta, johon on valittu vain sen parhaat kohteet ("rusinat pullasta") ei ole sovelias yhden kehyksen kokoelmaksi.

Kuten laajempien kokoelmien, myös yhden kehyksen kokoelmien tulee keskittyä ensisijaisesti itse ehiöön. Kokoelmat, joissa painotetaan voimakkaasti käyttöjä, eivät todennäköisesti menesty kovin hyvin.

2.3 Johdantosivu (tai otsikkosivu)

Kaikissa ehiökokoelmissa on oltava johdantosivu. Siinä tulee esittää:

- Kokoelman otsikko
- Lyhyt, täsmällinen ja asiaankuuluva kuvaus aiheesta
- Kuvaus kokoelman tavoitteesta
- Kokoelman rajaus (mitä kokoelmassa esitetään ja mitä ei esitetä)
- Kokoelman rakenne luvuittain tai jaksoittain jne.; kehyksittäin tai sivuittain listattu kokoelman sisältö ei kerro näytteilleasettajan aikomuksista parhaalla mahdollisella tavalla
- Tiedot näytteilleasettajan aiheeseen liittyvästä omasta tutkimuksesta (viittein artikkeleihin ja muuhun kirjallisuuteen)
- Luettelo tärkeimmistä lähdeteoksista

3. Ehiökokoelmien arvosteluperusteet

FIP-näyttelyiden yleissääntöjen (GREX) artiklan 5.7 mukaisesti maailmannäyttelyissä ja kansainvälisissä näyttelyissä tulee olla ehiöluokka, joka on esillä yhtenä kokonaisuutena.

Muissa näyttelyissä, joissa ei ole erillistä ehiöluokkaa, on suositeltavaa sijoittaa ehiökokoelmat maantieteellisen jaon mukaan perinteisen filatelian luokkaan.

Tuomaristo käyttää ehiöiden arvioinnissa seuraavia yleisiä kriteerejä (GREV, artikla 4.2):

1. Käsittely (GREV, artikla 4.5)
2. Filateelinen merkitys (GREV, artikla 4.6)
3. Filateeliset ja vastaavat tiedot, henkilökohtainen aiheeseen perehtyminen ja uusi tutkimus (GREV, artikla 4.7)
4. Laatu (GREV, artikla 4.8)
5. Harvinaisuus (GREV, artikla 4.8)
6. Esitystapa (GREV, artikla 4.9.)

Näytteilleasettajan on syytä olla tietoinen ja huolellisesti harkita kaikkia niitä näkökohtia, jotka yhdessä antavat parhaat mahdolliset pisteet kokoelmalle.

Seuraavassa esitellään kunkin arviointiperusteen keskeisiä elementtejä.

3.1 Käsittely (20 pistettä)

Käsittelyä pohtiessaan tuomarit arvioivat näytteilleasettajan kykyä luoda kokoelmastaan tasapainoinen ja valitulle aiheelle ominainen kokonaisuus. Tuomarit arvostavat loogisesti etenevää ja helposti seurattavaa tarinaa sekä selkeää ja ytimekästä tekstitystä. He arvioivat, noudattaako kokoelma johdantosivulla ja suunnitelmassa esitettyjä näkökohtia.

Kokoelmat arvioidaan seuraavin perustein:

- kuinka täydellinen esitettävä aineisto on suhteessa kokoelman rajaukseen,
- onko aihe valittu siten, että se sallii tasapainoisen kokonaisuuden esittämisen käytössä olevassa kehymäärässä,
- onko pääpaino itse ehiöissä ja vasta toissijaisesti niiden käytössä,
- vastaako kokoelman sisältö sen otsikkoa, tavoitetta, rajausta ja suunnitelmaa,
- onko kokoelmassa looginen juoni,
- auttavatko kullakin sivulla olevat otsikot kokoelman käsittelyn ymmärtämistä,
- ovatko kokoelman eri osat keskenään hyvässä tasapainossa,
- onko kokoelmalla luonteva alku ja loppu,
- onko kokoelman kohteissa tarpeetonta toistoa (esimerkiksi kaksi samanlaista kohdetta eri paikkakuntien postileimoin tulkitaan ehiökokoelmissa toistoksi)

Johdantosivun arvioinnissa huomioidaan seuraavat seikat:

- esittääkö se kokoelman tavoitteen
- määritteleekö se kokoelman rajauksen
- esittääkö se kokoelman rakenteen
- sisältääkö se kokoelman suunnitelman
- mainitseeko se tärkeimmät lähdeteokset

Kun näytteilleasettaja valitsee esitettäviä kohteita ehiökokoelmaansa, hänen on

tasapainoiltava käytettävissä olevan materiaalin määrän ja näyttelyorganisaation myöntämän kehymäärän välillä. Valittujen kohteiden kokonaisuus on merkittävä tekijä arvioitaessa käsittelyä, mutta myös tietämystä. Näytteilleasettaja voi jättää esittämättä kohteita, jotka eivät ole kokonaisuuden kannalta kovin merkittäviä. Keskeistä on, että harvinainen aineisto on esitetty mahdollisimman perusteellisesti, yleisemmistä kohteista riittävät pelkät esimerkit. Tuomarit arvostavat sitä, että aiheen käsittely osoittaa näytteilleasettajan tuntevan materiaalina.

3.2 Filateelinen merkitys (10 pistettä)

Kokoelman merkitys määräytyy sekä sen mukaan, kuinka merkittävä kokoelma on suhteessa aiheeseensa, että itse aiheen yleisen merkityksen perusteella.

Merkityksen arvioinnissa kiinnitetään huomiota siihen,

- kuinka vaikeaa aiheesta on rakentaa kokoelma,
- kuinka merkittävä aihe on suhteessa maailman filateliaan,
- kuinka merkittävä aihe on suhteessa maan kansalliseen filateliaan,
- kuinka merkittävää esitetty aineisto on suhteessa valittuun alueeseen.

3.3 Filateeliset ja vastaavat tiedot, henkilökohtainen aiheeseen perehtyminen ja uusi tutkimus (35 pistettä)

Filateelinen ja siihen liittyvä tietämys ilmenee kokoelmaan valituista kohteista sekä niitä selittävästä kommentista. Henkilökohtainen aiheeseen perehtyminen ilmenee kokoelman kaikkien kohteiden asianmukaisesta analyysistä. Henkilökohtainen tutkimus tuodaan esille esittämällä kokoelmassa aiheeseen liittyvää uutta tietoa.

Filateelista ja siihen liittyvää tietämystä osoitetaan

- valitsemalla kokoelmaan kohteita, jotka osoittavat valitun aiheen tuntemusta,
- ymmärtämällä valittua aihetta kokonaisvaltaisesti ja täsmällisesti,
- käyttämällä ja oikein tulkitsemalla valittua aihetta käsittelevää kirjallisuutta ja
- kuvailemalla kohteet hyvin.

Henkilökohtaista aiheeseen perehtymistä ilmentää esitettyjen kohteiden määrittely:

- ehiön tyyppi, valmistaja ja painopaikka, julkaisuajankohta, varhaisin tunnettu käyttö ja painosmäärä (jos tiedossa)
- ehiöiden vesileimat, paperi, reijitys jne.
- ehiöiden painoerät ja variaatiot
- postitaksat ja käyttö
- harvinaisemmat lisäfrankeerukset
- harvinaiset kohdemaat ja poikkeavat reitit
- poikkeavat mitätöinnit ja lisämerkinnät.

Henkilökohtainen tutkimus:

- Henkilökohtaista tutkimusta on näytteilleasettajan oma uusi tutkimus.
- Tutkimukselle ja uusille havainnoille tulee antaa näkyvyyttä niiden merkittävyyden mukaisesti.

Näytteilleasettajan tulee tarvittaessa viitata omiin tai muihin aiemmin julkaistuihin tutkimuksiin. Tällaisissa tapauksissa lähdeviite voidaan antaa joko johdantosivulla tai sillä sivulla, jossa tutkimuksesta kerrotaan.

Ei ole järkevää edellyttää näytteilleasettajalta uusia löytöjä jo laajasti tutkitusta aiheesta. Siksi tällaisen aihepiirin kokoelmaa ei saa rangaista henkilökohtaisen tutkimuksen puutteesta. Jos näytteilleasettaja on kuitenkin onnistunut tekemään uusia havaintoja tällaisella alueella, tämä huomioidaan arvioinnissa.

Filateelisen ja siihen liittyvän tietämyksen, henkilökohtaisen aiheeseen perehtymisen ja uuden tutkimuksen arviointi perustuu kokoelmassa esitettyjen filateelisten kohteiden asianmukaiseen kuvaukseen. Harkitulla kokoelman suunnitelmalla on mahdollista välttää pitkiä kohdekuvauksia kokoelman sivuilla.

Jos käytetään harvinaisuusmääryksiä (esimerkiksi "X kohdetta tunnetaan"), on tärkeää mainita, mihin tämä tieto perustuu. "Ainutlaatuinen", "erittäin harvinainen" tai muita vastaavia ilmauksia ei ole suositeltavaa käyttää.

Tuomarit arvioivat ainoastaan kokoelman kohteiden ja niiden kuvauksen avulla dokumentoitua filateelista ja vastaavaa tietämystä, henkilökohtaista aiheeseen perehtymistä sekä tutkimusta. On kuitenkin paikallaan muistaa, että tekstityksen ei tule hallita kokoelmaa filateelisen aineiston kustannuksella.

3.4 Laatu (10 pistettä)

Ehiöiden tulee edustaa parasta mahdollista laatua. Kohteiden laatu arvioidaan postimerkkien tapaan: niillä ei tulisi olla repeämiä, puuttuvia kulmia, taitteita, tahroja, puuttuvia hampaita (hammastetuissa kohteissa) tai muita vikoja.

Näytteilleasettajia kannustetaan esittämään ainutlaatuista tai harvinaista materiaalia huonompikuntoisenakin. Sen sijaan muun aineiston osalta huono kunto voi johtaa laatupisteiden alentamiseen. Tavallisen materiaalin tulee olla laadullisesti moitteetonta.

On tärkeää muistaa, että saatavilla oleva kohteiden laatu vaihtelee maan ja ajanjakson mukaan.

Kokoelmassa on suosittava tarvelähetyksiä ja vältettävä keräilijöiden tekemiä tekeleitä.

Myös lisäfrankeerausten tulee olla parasta mahdollista laatua, ja postileimojen mahdollisimman selkeitä ja niiden tekstien tärkeimmiltä osiltaan luettavissa.

Korjatut ja manipuloidut kohteet on merkittävä sellaiseksi.

Kokoelmassa tulisi esittää vain kokonaisia kohteita. Ehiöleikelmiä voidaan esittää äärimmäisen harvinaisista ehiöistä, kohteista joita ei lainkaan tunneta kokonaisena tai silloin kun kokoelma keskittyy ensisijaisesti ehiöiden arvoleimojen variaatioihin.

3.5 Harvinaisuus (20 pistettä)

Harvinaisuus on suoraan verrannollinen esitetyn materiaalin suhteelliseen saatavuuteen (ei kuitenkaan rahalliseen arvoon).

Harvinaisuutta arvioidessaan tuomarit tarkastelevat erityisesti:

- sisältääkö kokoelma alueen eri ehiötyyppien harvinaisuuksia,
- sisältääkö kokoelma (hyväksytyjä tai hylättyjä) ehdotteita, koepainoksia tai specimenkohteita,
- onko kokoelmassa käyttämättömiä, julkaisutarkoituksen mukaisesti käytettyjä ja lisäfrankeerattuja (pika, kirjaus jne.) kohteita,

- kuinka vaikeaa on löytää kokoelmaan soveltuvaa mielenkiintoista materiaalia,
- kuinka helppoa olisi laatia toinen samankaltainen kokoelma, ja
- onko kokoelmassa keräilijöiden tekemiä tekeleitä.

Tuomarit tarkastelevat myös:

- löytyykö kohteilta harvinaisia postimerkkejä lisämerkkeinä, ja
- onko mukana harvinaisia postileimoja, postaalisia merkintöjä, postitaksoja, reittejä tai kohdemaita.

3.6 Esitystapa (5 pistettä)

Esitystavan tulee tuoda esitettävä materiaali esiin parhaalla mahdollisella ja tasapainoisella tavalla. On tärkeää välttää sivulta sivulle toistuvaa liian kaavamaisista asettelua ja suosia asettelussa sopivaa vaihtelua.

Esitystapaa arvioidessaan tuomarit tarkastelevat:

- onko kokoelma tasapainoinen tarkasteltaessa niin kehyksiä kuin yksittäisiä sivuja,
- tilankäyttöä; sivuille ei saa jäädä liikaa tyhjää tilaa,
- tekstin selkeyttä, tiiviyyttä ja asianmukaisuutta esitetyn materiaalin sekä kokoelman aiheen kannalta,
- tekstityksen riittävyttä, mutta myös sitä ettei tekstitystä ole liikaa,
- etteivät tarinaa tukevat kuvat ja piirrokset ole liian hallitsevia; kopioiden tulee poiketa kooltaan vähintään 25 % alkuperäisestä, sekä
- kohteiden kiinnittämisen huolellisuutta.

Kohteiden asettelu osittain päällekkäin on hyväksyttyä, kunhan niiden tärkeitä yksityiskohtia ei peitetä. Esitystapaa arvioidessa ei ole merkitystä, onko kokoelman teksti kirjoitettu käsin, kirjoituskoneella vai tulostettu. Kirkkaanvärisiä musteita ja voimakkaanvärisiä kokoelmalehtiä tulee välttää.

4. Suhteelliset arviointiperusteet

Ehiökokoelmien arvioinnin suorittavat ehiöfilatelialaan erikoistuneet tuomarit GREX:n osan V artiklojen 40–42 sekä GREV:in 5 artiklan mukaisesti:

1. Aiheen käsittely (20) ja filateelinen merkitys (10)	30
2. Filateeliset ja vastaavat tiedot, henkilökohtainen aiheeseen perehtyminen ja uusi tutkimus	35
3. Laatu (10) ja harvinaisuus (20)	30
4. Esitystapa	5
Yhteensä	100

5. Loppusäädös

Jos tekstin käännöksissä on eroja, englanninkielinen teksti on ensisijainen.

Käännös: Jussi Murtosaari, Tuomo Koskiaho ja Jukka Mäkinen
Suomen Filatelistiliiton hallitus on hyväksynyt käännöksen 23.10.2025.